

Közös a nyelv, egy az ügy

/Szár Mária (Kisalföld) 2005-08-07/

A csornai premontrei rendház fiatal szerzetesek találkozójának adott otthont. A helyiek megismertették a vendégekkel a prépostsághoz tartozó nevezetességeket.

A csornai premontrei rendházban egy hétig vendégeskedtek fiatal premontrei szerzetesek, akik Gödöllőről és Nagyváradról érkeztek, de volt köztük felvidéki is. Szár Gyula Gergely csornai szerzetes lapunknak elmondta, a tavalyi a próba éve, a noviciátus ideje, ezért csak futólag találkozhattak premontrei fiatalokkal.

Az együtt eltöltött hetet különféle programok színesítették. Fontosnak tartották, hogy a távolról érkezett fiatal szerzetesek megismerjék a csornai prépostsághoz tartozó dunántúli nevezetességeket, régebbi premontrei templomokat. Jártak Mórchidán, Türrjén és Szombathelyen is, ahol megnézték a csornai apátság gimnáziumát.

Összetartoznak

Fazakas Zoltán Márton kanonok megjegyezte: - Fontos, hogy példát mutassunk, különösen december ötödike után. Ha máshol is élünk, más körülmények között, mi igenis összetartozunk, közös a nyelvünk, egy az ügyünk.

A gödöllői Kelényi Tamás, Hermann-József testvér elmondta, abban, hogy valaki a szerzetesi hivatás mellett dönt, nagyon meghatározó, hogy honnan jött, milyen élményei vannak. P egy premontrei táborban került közel a rendhez.

Nem könnyű elfogadni

Száraz Kristian Dávid a Felvidékről származik. Három hónapig a kassai premontrei rendházban élt, ahol megismerte a közösséget, ma viszont már a csornai rendház lakója. Huszonhárom éves volt, amikor elhatározta, hogy szerzetes lesz, s bár a család először ellenezte, mára megbékéltek Dávid döntésével. Az ismeretlent nehéz elfogadni.

Reikli János Róbert, Bernát testvér a nagyváradai apátságból érkezett. A premontreiekben elsősorban a szabályozott életforma fogta meg. Elmondása szerint már gyerekkorától papok környezetében mozgott, egyházi nevelésben volt része, de a család eleinte nála sem lelkesedett.